

sådan, at de andre EU-lande skulle finde det passende at blive ved med at fortolke det direktiv i én uendelighed. Så kan vi sådan set i princippet fra nu af og ca. en gang om året være nødt til at ændre den danske lovgivning for ikke at få ulige konkurrencevilkår med andre EU-lande. Er det det, som ligger i hr. H.P. Clausens bemærkning, at Danmark sådan set i virkeligheden ikke skal lave egen lovgivning om de standarder, vi mener der skal være for elektriske apparater, men at det bare skal være et skridende forløb, som følger EF's direktivbestemmelser?

(Kort bemærkning).

H.P. Clausen (KF):

På et så ledende spørgsmål er det jo næsten ikke nødvendigt at svare, men svaret er naturligvis nej. Men når vi nu laver en overgangsperiode, er vi nødt til at sikre, at tingene fungerer i den overgangsperiode, så vi ikke bringer os i en situation, hvor vi igen skal til at regulere. Det er nemlig ikke første gang, må jeg sige til hr. Jerup, at vi må ændre denne lov. Jeg husker, at vi måtte gøre det allerede i 1993, og vi kan ikke blive ved. Nu skal vi have det problem bragt ud af verden, men det forudsætter, at vi i det kommende år har fået tingene sat ordentligt på plads. Det var det, der lå i mine betragtninger.

Jørn Jespersen (SF):

I SF kan vi med beklagelse støtte lovforslaget, da de andre EU-lande ikke har implementeret det pågældende direktiv på en efter dansk opfattelse korrekt måde; men samtidig bliver vi nødt til at sige, at vi synes, det er beklageligt. Vi synes også, at danske grossister og detailhandlere har opført sig uhensigtsmæssigt, når de vidste, at der var et krav om CE-mærkning fra en bestemt dato.

Men som forholdene er, kan vi støtte lovforslaget.

Vibeke Peschardt (RV):

Det Radikale Venstre har ingen problemer med at støtte dette lovforslag.

Annette Just (FP):

Jeg er utrolig glad for, at dette lovforslag kommer så hurtigt på dagsordenen. Jeg husker, at vi diskuterede det før jul, og så kunne vi sidde med alle vores gode intentioner, og Danmark havde gjort det, der stod i direktivet, vi skulle gøre, og det var rigtigt.

Der var bare den lille og ærgerlige hage ved det, at 14 andre EU-lande – altså simpelt hen resten af EU – ikke havde forstået direktivet på samme måde, som vi havde i Danmark, og så er der jo ikke andet at sige til det, end at vi hurtigst muligt må se at få lavet tingene om, så vi reagerer i overensstemmelse med det, vi har sagt hele tiden om det åbne indre marked. Og det er jo det, der er sagen. De apparater er jo ikke noget, vi kun producerer her i Danmark til vores hjemmemarked. De bliver fremstillet i hele EU, og heldigvis for det. Så selvfølgelig støtter vi lovforslaget.

Her til sidst skal jeg sige, at vi også gerne vil støtte alle de spørgsmål, der blev stillet af hr. H.P. Clausen. Jeg skal ikke forlænge debatten og gentage dem alle sammen, men blot sige, at vi er med på dem, og vi vil se meget nøje på dem, for det kan ikke nytte noget, at vi skal lave loven om en gang til. Jeg håber, det hele kommer til at fungere, for det er faktisk en god idé med den CE-mærkning, så vi ikke generer hinanden.

Bruno Jerup (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte dette lovforslag.

Vi har sådan set ikke nogen indvendinger imod, at man laver en dansk lovgivning på området, og det har vi jo også gjort. Vi har sådan set heller ikke noget specielt imod, at også andre EU-lande har lavet en tilsvarende lovgivning på grundlag af det samme direktiv. Det er ikke det, der er vores problem.

Vi tager stilling ud fra, om den konkrete lov er en god lov for Danmark, og det synes vi sådan set den er. Den er lavet for 4 år siden, det er en udmærket lov, og det er sådan, at man strammer reglerne for apparaterne op, så de ikke bliver forstyrret af eller forstyrrer andre apparater med elektromagnetisk stråling. Det er en god ting.

Nu har de danske importører, forhandlere og distributører, og hvad ved jeg, haft 4 år, og derfor er der ikke nogen anden undskyldning, end at der er nogle, der åbenbart har nogle interesser i rent principielt at forskyde processen i det uendelige. Der er overhovedet ingen garanti for, at de 14 andre EU-lande står parat om et år. Om et år er der måske kommet et land mere med – hvem ved – men så tager man bare et år mere, og der er stadig 13 lande tilbage. Det bliver udskudt i det uendelige. Der er overhovedet ikke nogen som helst garanti for, at det bliver sidste gang, vi skal forlænge lovens gyldighedsperiode.